

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 129. Et dixit ad Iesum: Vnde es tu? v. 9.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

Cum intueor Pilatum huc illuc discurrentem, modo foras procedentem ad Iudæos, modo ingredientem in prætorium, modo surgentem et tribunali, modo rursus sedentem videre mihi videor Rebeccam parturientem, doloribus coangustatam; ut enim in eius utero collidebatur Iacob & Esau parvuli, dum alter altero prior lucem aspiceret nitebatur; ita in animo Pilati collidebantur Christus & Iudæi; illius innocentia, hæc pro violentia; illa Christum absolvebat, hæc vero condemnabat. Conabatur quidem Pilatus præ Iudæis eniti Christi liberationem; sed prævenit Esau populus Iudæorum, Christo fratri suo adeo infensus. O si ita anxius fuisse præles Pilatus ob metum Iudæorum, ne eos offenderet, neve per eos accuteretur apud Romanorum Imperatorem, de non administrata Iustitia, ad voluntatem eorum impiam? quantus tremor est futurus, olim quando Iudex est venturus cuncta stridete discussurus, & turbæ mirum spargens sanguinem per sepulchra regionum coget omnes ante thronum! ille erit verus unguis quo clamabitur *Montes cadite super nos ne videamus faciem furoris Domini.* Væ misero mihi, cum venerit ille dies Iudicii & aperti fuerint libri conscientiarum & cum dicetur de me, *Ecce homo & opera eius*, quid faciam tunc?

Domine Deus meus, cū cœli revelabunt iniquitatem meam & adversus me terra consurget, & ego nihil respondere poterō, sed demisso capite præ confusione, & angustia coram te stabo trepidus & confusus. Tu ergo miserere modo ne desperem, & si ego commisi unde me damnare potes tu non amisisti unde salvare soles & potes. Tu enim Domine non vis mortem peccatorum, nec lætaris in perditione morientium, sed ut mortui vivere tu mortuus es & mors tua peccatorum mortem occidit.

§. 129. *Et dixit ad Iesum: Unde es tur. 9.*

Non ex corde ficto vel falso, sed sincere cupiens certior fieri hac interrogatione de eius origine, & maioribus, de qua domo vel familia prodierit. Altissima sanè quæstio est, si bene expendamus, Generationem enim eius quis enarrabit? non est ipse similis fictitijs Dijs, aut Deorum filijs qui est candor lucis æternæ, speculum sine macula, filius æternus proles æqueva parenti, figura substantiæ patris! filiusque talis qui ex substantia patris æqualis illi in essentia & divinitate, in gloria & majestate, semper genitur, semper genitus est, sapientia è patris mente in æternitatis monte, inaccessibili humano intellectui, semper procedens.

O Bone Iesu tu unde sis, forte non capiunt Angeli, quomodo caperet homo Ethnicus? tu es Deus de Deo, lumen de lumine, Deus verus de Deo

Deo vero genitus non factus, consubstantialis patri per quem omnia facta sunt. Da mihi sedium tuarum afflictricem sapientiam quæ mecum ut, mecum laboret, ut sciam quid acceptum sit coram te, da ut tuam maiestatem non scrutari desiderem supra captum meum, ne obuiar à gloria; sed humiliter credam & adorem omni tempore, & loco, ut saluet.

§. 130. Iesus autem responsum non dedit ei. v. 10.

Incapax Pilatus erat ad hæc sublimia intelligenda, & hoc propter tria, primo quidem, quia Pilatus homo gentilis erat, & Idololatra qui Christi æternam generationem capere non potuisset. 2. Quia suam Passionem impedire nolebat, solum enim crux sibi restabat. Si enim edixisset: unde esset, quo patre & matre natus & quomodo, absque dubio non cruci sed glorie throno fuisset additus.

O Iesu impone obsecro frænum linguæ meæ, ut non solum ab illicitis & inutilibus verbis absteineat, sed licitis etiam & utilibus utatur prudenter. Et quoniam difficile est feram hanc mea virtute mitescere, & serpentis huius venena excantari, eam tu Domine comprime, tuaque gratia purifica ut ea refrænata, recolligatur & quiescat in te cor meum. Fac me profundissimum sanctissimumque illud tuum silentium imitari, quo & ab iniquo Iudice calumniis & falsis accusationibus impetitus, tanquam mutus os non aperuisti, nec te exculare, nec mortem responso tuo impedire voluisti. Et quando me loqui fuerit necesse fac me omnes leges & circumstantias requisitas observare, atque ita proloqui, ut verba mea tibi imprimis placeant, animam vero meam non lædant, aut scandalizent proximum. Amen.

§. 131. Dicit ergo Pilatus: Mihi non loqueris? v. 10.

Pilatus ignorans quare Iesus sileret ad interrogatum suum, silentium eius qua potuit instantia rumpere studuit, austerius dicens: *mibi non loqueris iudicatus, Romanorum Præsidi summa in potestate constituto, cui ius gladii in hac Provincia concessum est. cum tu econtra egeas opera mea.* Ad quæstionem tamen unde esset, responsum Christus non dedit Pilato, propter fortissimas causas, quas Dominus habebat, & nos conijcere possumus maximas, cum Pilatus suammet interrogacionem ipse non intelligeret. Quomodo enim tunc caperet responsonem.

Domine Iesu, indignatur Pilatus quod non respondeas ad istam interrogacionem *unde es tu?* Sed ipse nesciebat quid quærebat, & tu explicare

N

care